

Bruksela, 24 marca 2022 r.
(OR. en)

7253/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0077(COD)

CODEC 299
JAI 351
FRONT 124
ASIM 24
MIGR 88
CADREFIN 34
COMIX 137
PE 21

NOTA INFORMACYJNA

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada

Dotyczy: Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 516/2014 ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/1147 ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji

– Wynik pierwszego czytania w Parlamencie Europejskim
(Bruksela, 23–24 marca 2022 r.)

I. WPROWADZENIE

W dniu 16 marca 2022 r. Komitet Stałych Przedstawicieli potwierdził, że jeżeli Parlament Europejski zatwierdzi wyżej wymieniony wniosek Komisji bez poprawek, Rada zatwierdzi stanowisko Parlamentu Europejskiego.

W dniu 23 marca 2022 r. Parlament zatwierdził wniosek Komisji o przeprowadzenie debaty zgodnie z art. 163 Regulaminu (tryb pilny). Komisja LIBE zaproponowała przyjęcie bez poprawek powyższego wniosku dotyczącego rozporządzenia.

II. GŁOSOWANIE

W dniu 24 marca 2022 r. Parlament przyjął stanowisko w pierwszym czytaniu, tożsame z wnioskiem Komisji. Stanowisko to zawarte jest w rezolucji ustawodawczej.

Rada powinna zatem być w stanie zatwierdzić stanowisko Parlamentu Europejskiego w wersji przedstawionej w załączniku do niniejszej noty, a tym samym zakończyć pierwsze czytanie w obu instytucjach.

Akt ustawodawczy zostanie wówczas przyjęty w brzmieniu odpowiadającym stanowisku Parlamentu Europejskiego.

P9_TA(2022)0084

Bardziej elastyczne wykorzystanie funduszy ustanowionych na podstawie rozporządzeń dotyczących FAMI w świetle wojny na Ukrainie *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 516/2014 ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/1147 ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji (COM(2022)0112 – C9-0056/2022 – 2022/0077(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2022)0112),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2, art. 79 ust. 2 i 4, art. 82 ust. 1, art. 84 i art. 87 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0056/2022),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 16 marca 2022 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 i art. 163 Regulaminu,
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym

P9_TC1-COD(2022)0077

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 24 marca 2022 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 514/2014 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, (UE) nr 516/2014 ustanawiającego Fundusz Azylu, Migracji i Integracji oraz (UE) 2021/1147 ustanawiającego Fundusz Azylu, Migracji i Integracji

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2, art. 79 ust. 2 i 4, art. 82 ust. 1, art. 84 i art. 87 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą¹,

¹ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2022 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Inwazja Federacji Rosyjskiej na Ukrainę dokonana w dniu 24 lutego 2022 r. doprowadziła do masowego napływu wysiedleńców z Ukrainy do szeregu państw członkowskich. Wywiera to ponownie presję na zasoby finansowe państw członkowskich w związku z koniecznością zaspokojenia pilnych potrzeb w dziedzinie migracji, zarządzania granicami i bezpieczeństwa, które – biorąc pod uwagę charakter i skalę kryzysu – będą utrzymywać się po 2022 r.
- (2) Od dnia 1 stycznia 2014 r. polityka spraw wewnętrznych Unii w zakresie migracji, zarządzania granicami i bezpieczeństwa jest wspierana ze środków Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014², oraz ze środków Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, składającego się z instrumentu na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014³, oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014⁴ (zwanym dalej „funduszami w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2014–2020”).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, zmieniające decyzję Rady 2008/381/WE oraz uchylające decyzje Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2007/WE i nr 575/2007/WE oraz decyzję Rady 2007/435/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 168).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego oraz uchylające decyzję Rady 2007/125/WSiSW (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 93).

- (3) Należy przedłużyć okres wdrażania funduszy w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2014–2020 o rok, aby umożliwić państwom członkowskim pełne wykorzystanie niewydanych kwot z tych programów oraz, w razie konieczności, dokonać szybkich zmian we wdrażaniu ich programów, jeśli jest to potrzebne w celu sprostania nieprzewidzianym wyzwaniom wynikającym z inwazji na Ukrainę.
- (4) Konieczne jest zapewnienie większej elastyczności w wykorzystaniu zasobów przeznaczonych na określony cel na podstawie rozporządzenia (UE) nr 516/2014, które obecnie uniemożliwia wykorzystanie niewydanych kwot z okresu programowania 2014–2020 na działania służące zaspokojeniu pilnych potrzeb wynikających z inwazji na Ukrainę.
- (5) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014⁵ ustanowiono zasady ogólne dotyczące wdrażania funduszy w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2014–2020, między innymi w odniesieniu do finansowania wydatków i okresu wdrażania. Zasady te ograniczają kwalifikowalność wydatków państw członkowskich do dnia 30 czerwca 2023 r., oraz ustalają na dzień 31 grudnia 2023 r. zakończenie okresu wdrażania.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 112).

- (6) W dniu 1 stycznia 2021 r., na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, rozpoczęło się stosowanie odnowionego pakietu funduszy w obszarze migracji i zarządzania granicami w postaci nowego Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1147⁶, Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148⁷, oraz Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1149⁸ (zwanymi dalej „funduszami w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2021–2027”).
- (7) Chociaż fundusze w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2021–2027 weszły w życie w dniu 15 lipca 2021 r. z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r., programy wszystkich państw członkowskich nie zostały jeszcze zatwierdzone.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1147 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji (Dz.U. L 251 z 15.7.2021, s. 1).

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1148 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami, Instrument Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 251 z 15.7.2021, s. 48).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1149 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego (Dz.U. L 251 z 15.7.2021, s. 94).

- (8) W celu zapewnienia ciągłości wdrażania celów polityki odnoszących się do funduszy w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2014–2020 i 2021–2027, a także w celu umożliwienia płynnego przejścia między okresami programowania 2014–2020 i 2021–2027, minimalizując w ten sposób obciążenie administracyjne dla państw członkowskich, wdrażanie tych instrumentów finansowania musi się w pewnym stopniu pokrywać. Konieczność ta została wyraźnie uznana w funduszach w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2021–2027 i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060⁹, które umożliwiają uznanie kwalifikowalności wydatków z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

- (9) Pomimo przepisów, które mają pomóc w zniwelowaniu luki między funduszami w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2014–2020 oraz funduszami w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2021–2027, data zakończenia wdrażania funduszy w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2014–2020 oraz przewidywane terminy zatwierdzenia programów w ramach funduszy w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2021–2027 narażają państwa członkowskie na znaczną lukę w finansowaniu. Ta luka w finansowaniu mogłaby doprowadzić do problemów z płynnością z powodu dodatkowej presji wywieranej na państwa członkowskie w zakresie zarządzania migracją i granicami w następstwie masowego napływu wysiedleńców z Ukrainy.
- (10) Ryzyko wystąpienia znacznej luki w finansowaniu zwiększa fakt, że fundusze w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2014–2020 wdrażano z zastosowaniem krótszego cyklu realizacji zobowiązań budżetowych (zasada N+2), który nie jest dostosowany do innych unijnych instrumentów finansowania objętych zarządzaniem dzielonym, takich jak fundusze spójności, w przypadku których stosuje się dłuższy okres wdrażania (zasada N+3). Zasada N+3 stosuje się do funduszy w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2021–2027, jak określono w rozporządzeniu (UE) 2021/1060. Zgodnie z zasadą N+3, zobowiązanie zaciągnięte w roku N musi być pokryte taką samą kwotą wniosków o płatność zaliczkową i płatność okresową przed dniem 31 grudnia roku N+3 (na przykład zobowiązanie zaciągnięte w 2014 r. musi zostać w pełni pokryte wnioskami o płatność zaliczkową i płatność przed dniem 31 grudnia 2017 r.). Niepokryta kwota zobowiązań zostaje umorzona, co oznacza, że państwo członkowskie traci odnośne finansowanie.

- (11) Dostępne informacje na temat stanu wdrożenia przez państwa członkowskie wskazują na wysokie ryzyko umarzenia środków, które w przeciwnym razie mogłyby zostać wykorzystane do zaspokojenia nowo pojawiających się potrzeb. Takie ryzyko występuje z powodów częściowo pozostających poza kontrolą państw członkowskich, takich jak opóźnienia we wdrażaniu funduszy spowodowane pandemią COVID-19 w latach 2020–2021. Tymczasem przedłużenie terminu wdrażania funduszy o rok umożliwiłoby państwom członkowskim pełne wykorzystanie zobowiązań budżetowych w ramach programów na lata 2014–2020 w celu sprostania wyzwaniom, z którymi się obecnie mierzą w związku z wojną na Ukrainie.
- (12) W rozporządzeniu (UE) nr 514/2014 uznano, że w świetle nowych lub nieprzewidzianych okoliczności, z inicjatywy Komisji lub zainteresowanego państwa członkowskiego, można dokonać ponownej analizy zatwierdzonego programu krajowego i w razie konieczności zmienić go na pozostałą część okresu programowania. Należy uznać wojnę na Ukrainie za „nowe lub nieprzewidziane okoliczności”, które uzasadniają ponowną analizę i operacyjne przekierowanie programu, w świetle nowych potrzeb oraz w ramach wcześniej przyjętych szczegółowych celów programu.

- (13) Aby zapewnić państwom członkowskim ciągły dostęp do niewydanych kwot w ramach funduszy w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2014–2020, należy przedłużyć okres kwalifikowalności w odniesieniu do tych funduszy o rok oraz dokonać niezbędnych związanych z tym dostosowań terminów mających zastosowanie do wdrażania, sprawozdawczości, oceny i zamknięcia programów, a także terminów związanych z kwotami umorzonymi.
- (14) Aby zapewnić jak największą jasność w kwestii przedłużenia okresu kwalifikowalności, należy ustalić jeden ostateczny, kluczowy termin, przed upływem którego wydatki muszą być zarówno poniesione, jak i wypłacone.
- (15) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2000¹⁰ zmieniono rozporządzenie (UE) nr 516/2014, aby odblokować dostęp do zasobów przeznaczonych na przekazywanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób korzystających z ochrony międzynarodowej, oraz aby umożliwić wykorzystanie tych zasobów na niektóre inne działania w ramach programu krajowego. Niezbędne jest rozszerzenie tej zasady elastyczności w celu zaspokojenia pilnych potrzeb w świetle nowych lub nieprzewidzianych okoliczności, w szczególności w celu zaspokojenia nowych potrzeb państw członkowskich w zakresie zarządzania azylem i migracją wynikających z inwazji na Ukrainę.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2000 z dnia 12 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 w odniesieniu do ponownego przydziału pozostałych kwot przydzielonych na wspieranie wdrażania decyzji Rady (UE) 2015/1523 i (UE) 2015/1601 lub przeznaczenia tych kwot na inne działania w ramach programów krajowych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 78).

- (16) Aby odblokować dostęp do wszystkich dostępnych środków oraz aby uniknąć ich utraty przez umorzenie niewykorzystanych zasobów wcześniej przeznaczonych na określone konkretne cele na podstawie rozporządzenia (UE) nr 516/2014, w tym zasobów na konkretne działania i na unijny program przesiedleń, konieczne jest zapewnienie państwom członkowskim elastyczności w zakresie wykorzystania tych zasobów w drodze wyjątku, w świetle nowych lub nieprzewidzianych okoliczności, takich jak okoliczności wynikające z inwazji na Ukrainę.
- (17) Aby zwiększyć zakres dostępnych źródeł finansowania mających pomóc w radzeniu sobie z nieprzewidzianymi przyszłymi zdarzeniami, należy umożliwić państwom członkowskim oraz innym darczyńcom publicznym lub prywatnym wnoszenie – w okresie programowania 2021–2027 – dodatkowych wkładów finansowych na potrzeby zarządzania azylem i migracją, w formie zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel. Te zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel mają stanowić specjalny wkład państw członkowskich oraz innych darczyńców publicznych lub prywatnych przeznaczony na finansowanie określonych pozycji wydatków w ramach Funduszu Azylu, Migracji i Integracji na lata 2021–2027 oraz umożliwią wprowadzenie dodatkowego środka gotowości na finansowanie działań w zakresie azylu i migracji w państwach członkowskich w czasie kryzysów, takich jak ten, który wynika z inwazji na Ukrainę.

- (18) Wsparcie zapewniane w ramach Funduszu Azylu, Migracji i Integracji na lata 2014–2020 oraz Funduszu Azylu, Migracji i Integracji na lata 2021–2027, ma charakter uzupełniający w odniesieniu do działań finansowanych w ramach innych funduszy unijnych, w szczególności w ramach polityki spójności, aby zmaksymalizować oddziaływanie dostępnego finansowania.
- (19) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary lub skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (20) Z uwagi na konieczność pilnego zapewnienia państwom członkowskim zasobów finansowych w celu zaspokojenia potrzeb w dziedzinie migracji, zarządzania granicami i bezpieczeństwa spowodowanych masowym napływem wysiedleńców z Ukrainy, należy zastosować wyjątek od terminu ośmiu tygodni przewidziany w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

- (21) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani go nie stosuje.
- (22) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani go nie stosuje.
- (23) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 514/2014, (UE) nr 516/2014 oraz (UE) 2021/1147.
- (24) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, aby pilnie zapewnić państwom członkowskim zasoby finansowe w celu zaspokojenia potrzeb w dziedzinie migracji, zarządzania granicami i bezpieczeństwa spowodowanych masowym napływem wysiedleńców z Ukrainy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 514/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wydatki kwalifikują się do objęcia wsparciem na mocy rozporządzeń szczegółowych, jeżeli zostały poniesione przez beneficjenta i zostały w całości wypłacone przez wyznaczony organ odpowiedzialny w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 30 czerwca 2024 r.”;

2) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 wyrażenie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 31 grudnia 2024 r. państwa członkowskie przedkładają następujące dokumenty:”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Płatności dokonane przez organ odpowiedzialny od dnia 16 października 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. uwzględnia się w ostatnim rocznym sprawozdaniu finansowym.”;

3) art. 50 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zobowiązania dotyczące dwóch ostatnich lat tego okresu umarza się zgodnie z zasadami dotyczącymi zamykania programu.”;

4) art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 31 marca 2016 r. oraz do dnia 31 marca każdego kolejnego roku do roku 2023 włącznie organ odpowiedzialny przedstawia Komisji roczne sprawozdanie z realizacji każdego programu krajowego w poprzednim roku budżetowym; może również opublikować na odpowiednim szczeblu informacje na ten temat. Sprawozdanie przedstawione w roku 2016 obejmuje lata budżetowe 2014 i 2015. Państwo członkowskie przedstawia sprawozdanie końcowe z realizacji programów krajowych do dnia 31 grudnia 2024 r.”;

- 5) w art. 57 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:
 - „b) do dnia 31 grudnia 2024 r. – sprawozdanie z oceny *ex post* dotyczące wyników działań objętych programami krajowymi.”;
 - b) ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:
 - „b) do dnia 30 czerwca 2025 r. – sprawozdanie z oceny *ex post* dotyczące skutków niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń szczegółowych po zamknięciu programów krajowych.”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (UE) nr 516/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kwoty dodatkowe, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, przydziela się państwom członkowskim na mocy indywidualnych decyzji w sprawie finansowania zatwierdzających lub zmieniających ich program krajowy w kontekście przeglądu śródkresowego, zgodnie z procedurą określoną w art. 14 i 15 rozporządzenia (UE) nr 514/2014. Kwoty te wykorzystuje się wyłącznie na realizację działań szczegółowych wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Jednakże, w razie konieczności w świetle nowych lub nieprzewidzianych okoliczności, państwo członkowskie może wykorzystać te kwoty na inne działania w ramach swojego programu krajowego, pod warunkiem, że skonsultuje się z Komisją przed takim wykorzystaniem.”;

2) art. 17 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Kwoty dodatkowe, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, przydziela się państwom członkowskim co dwa lata, za pierwszym razem na mocy indywidualnych decyzji w sprawie finansowania zatwierdzających ich programy krajowe zgodnie z procedurą określoną w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, a następnie na mocy decyzji w sprawie finansowania, która ma zostać załączona do decyzji zatwierdzających ich programy krajowe. Kwot tych nie można przenosić na inne działania w ramach programu krajowego. Jednakże, w razie konieczności w świetle nowych lub nieprzewidzianych okoliczności, państwo członkowskie może dokonać przeniesienia tych kwot na inne działania w ramach swojego programu krajowego, pod warunkiem, że skonsultuje się z Komisją przed takim przeniesieniem.”.

Artykuł 3

W art. 10 rozporządzenia (UE) 2021/1147 dodaje się ustęp w brzmieniu:

- „5. Wsparcie udzielane na podstawie niniejszego rozporządzenia może być również finansowane z wkładów wnoszonych przez państwa członkowskie oraz innych darczyńców publicznych lub prywatnych jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego.”.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący